

Morski Oddział Straży Granicznej

Źródło: <http://morski.strazgraniczna.pl/mor/dla-podroznych/1613,Informacje-dla-podroznych.html>
Wygenerowano: Piątek, 24 listopada 2017, 19:28

Informacje dla podróżnych

Autor:

Informacja dla obywateli Unii Europejskiej przyjeżdżających do Polski

Polska jako jedno z państw członkowskich Unii Europejskiej stosuje unijne regulacje prawne, które zostały zaimplementowane do prawa krajowego. Stosowne dyspozycje prawne wynikające z prawa Unii Europejskiej zostały między innymi ujęte w ustawie z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. nr 144 poz. 1043) z późn. zm. Ustawa ta ma zastosowanie nie tylko do obywateli państw członkowskich UE oraz członków ich rodzin, ale również do obywateli państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego, które nie należą do UE, ale na podstawie umów zawartych z UE korzystają ze swobody przepływu osób (co dotyczy Norwegii, Islandii, Lichtensteinu i Szwajcarii). Do przekroczenia granicy RP przez obywatela kraju UE niezbędne jest posiadanie ważnego dokumentu podróży lub innego dokumentu, pozwalającego stwierdzić tożsamość i obywatelstwo. Członek rodziny niebędący obywatelem Unii może wjechać na terytorium RP na podstawie ważnego dokumentu podróży oraz wizy, o ile jest ona wymagana. Z obowiązku posiadania wymaganej wizy zwolnieni są obywatele państw trzecich, którzy są członkami rodziny obywateli Unii Europejskiej i korzystają z prawa do swobodnego przemieszczania się pod warunkiem posiadania dokumentu pobytowego wydanego przez państwo członkowskie. Wydanie decyzji o odmowie wjazdu obywateli UE na terytorium RP lub członkowi rodziny obywatela Unii Europejskiej, który korzysta z prawa do swobodnego przemieszczania się może nastąpić tylko w sytuacji, kiedy pobyt danej osoby mógłby stanowić zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa naszego państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub zdrowia publicznego.

Więcej informacji na stronie www.msz.gov.pl.

Pobyt dłuższy niż 3 miesiące

W przypadku zamiaru pozostania w Polsce dłużej niż 3 miesiące konieczne jest uzyskanie zezwolenia na pobyt lub zezwolenia na pobyt czasowy. Wymóg ten nie dotyczy osób wykonujących pracę, wolny zawód lub prowadzących działalność gospodarczą na terytorium RP, zachowujących miejsce stałego pobytu na terytorium innego państwa członkowskiego UE, do którego powracają co najmniej raz w tygodniu. W wyniku procedury udzielenia zezwolenia na pobyt lub zezwolenia na pobyt czasowy, osoba z obywatelstwem kraju członkowskiego UE otrzymuje kartę pobytu obywatela UE, zaś członek rodziny

niebędący obywatelem Unii - dokument pobytu. Decyzje w sprawach zezwoleń, a także karty pobytu obywatela UE i dokumentu pobytu (również w sprawach przedłużania i cofnięcia) wydaje wojewoda właściwy ze względu na miejsce zamierzonego pobytu obywatela Unii na terytorium RP. Organem odwoławczym jest Prezes Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców.

Więcej informacji na stronie www.msz.gov.pl.

Podstawowe informacje dla podróżnych po Schengen

Regulacje (podstawowe) prawa wspólnotowego w zakresie swobody przemieszczania się

- Art. 17 i 18 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską;
- Układ z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach;
- Konwencja Wykonawcza z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z dnia 14 czerwca 1985 r. w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach;
- Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich (...);
- Rozporządzenie (WE) nr 562/2006 Parlamentu i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiające wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (Kodeks Graniczny Schengen).

14 czerwca 1985 r. w miasteczku Schengen w Luksemburgu pomiędzy rządami krajów Unii Gospodarczej Beneluxu (Holandia, Belgia, Luksemburg), Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej został zawarty układ dotyczący stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach. Aktem wykonawczym do tego układu jest Konwencja wykonawcza do układu z Schengen podpisana w 1990 r. Weszła ona w życie w 1995 r. W wyniku podpisania traktatu z Amsterdamu w 1999 r. cały dorobek Schengen został włączony w ramy prawa wspólnotowego. Rzeczpospolita Polska wstępując do Unii Europejskiej 1 maja 2004 r. zobowiązała się także do stosowania w ograniczonym zakresie dorobku prawnego Schengen, w tym przepisów Konwencji wykonawczej do układu z Schengen. Kontynuując przyjęty proces integracji z Europą, z dniem 21 grudnia 2007 r. Polska została włączona do strefy Schengen i od wskazanego terminu rozpoczęła pełne stosowanie przepisów obowiązujących w tym obszarze.

Ważne informacje

Państwami Schengen, które dotychczas zniosły kontrolę na swoich granicach wewnętrznych są: Austria, Belgia, Dania, Finlandia, Francja, Republika Federalna Niemiec, Grecja, Islandia, Włochy, Luksemburg, Niderlandy (Holandia), Norwegia, Portugalia, Hiszpania, Szwecja i Szwajcaria.

Uwaga! Wielka Brytania i Irlandia, pomimo że należą do Unii Europejskiej, nie przyjęły w

pełnym zakresie dorobku Schengen. Dlatego granice tych państw nadal przekraczać można tylko w przejściach granicznych gdzie prowadzone są kontrole graniczne. Podczas przekraczania granic Wielkiej Brytanii lub Irlandii służbom imigracyjnym tych państw należy okazać dokument uprawniający do przekraczania granicy, czyli w świetle polskiego prawa: ważny dowód osobisty lub paszport.

Z dniem przystąpienia Polski do strefy Schengen zniesione zostały kontrole w przejściach granicznych usytuowanych na granicach z Republiką Federalną Niemiec, Republiką Czeską, Republiką Słowacką oraz Republiką Litewską. Kontrole nie są również prowadzone wobec pasażerów lotów wewnętrznych oraz względem osób podróżujących regularnymi połączeniami promowymi, które są prowadzone z Polski do innych państw strefy Schengen. Przekraczanie granic wewnętrznych odbywać się może w dowolnym miejscu i w dowolnym czasie bez względu na posiadane obywatelstwo (ograniczenia w tym zakresie mogą wystąpić jedynie w obszarach prawnie chronionych z uwagi na występujące tam walory środowiskowe, np. parki narodowe). Mimo braku kontroli, wszystkie osoby przekraczające granice zobowiązane są do posiadania dokumentów uprawniających do przekroczenia granicy, tj. odpowiednio: ważnego paszportu, dowodu osobistego, dokumentu podróży, jednolitej wizy Schengen, wizy krajowej, tytułu pobytowego. Należy jednak podkreślić, że zaprzestanie dokonywania kontroli granicznej nie jest jednoznaczne ze zniesieniem granic. Granica państwa Rzeczypospolitej Polskiej istnieje nadal, jej przebieg jest określony stosownymi umowami międzynarodowymi, które nadal pozostają w mocy, a Rzeczpospolita Polska nadal sprawuje zwierzchnictwo nad swoim terytorium zgodnie z przepisami ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej

Zalecenia dla obywateli polskich podczas podróży po terytoriach państw członkowskich Schengen, Unii Europejskiej oraz państw trzecich

Udając się w podróż do państw Schengen należy dowiedzieć się, za pośrednictwem placówek dyplomatycznych, urzędów konsularnych państw członkowskich lub polskiego MSZ, jakie szczegółowe przepisy obowiązują w tych krajach w zakresie np. posiadania przy sobie ważnych dokumentów potwierdzających tożsamość i obywatelstwo, obowiązku rejestracji, obowiązku meldunkowego, przepisów ruchu drogowego oraz innych szczegółowych regulacji (np. ograniczeń w obrocie towarami akcyzowymi!).

Chociaż posiadanie dokumentu podróży nie będzie kontrolowane bezpośrednio podczas przekraczania granicy wewnątrz strefy Schengen, należy zdawać sobie sprawę, że przekroczenie granicy bez dokumentu do tego uprawniającego będzie traktowane jako przekroczenie granicy Rzeczypospolitej Polskiej wbrew przepisom. Ponadto trzeba podkreślić, że w wielu państwach UE obowiązują przepisy nakładające obowiązek posiadania i noszenia przy sobie ważnych dokumentów potwierdzających tożsamość i obywatelstwo, a w przypadku cudzoziemców także wiz lub tytułów pobytowych poświadczających legalność pobytu.

W razie braku dokumentu można zostać ukaranym dotkliwą karą pieniężną oraz narazić się

na nieprzyjemności, np. przerwanie podróży, odprowadzenie na posterunek policji, zatrzymanie do czasu ustalenia personaliów itp.

Porządek prawny Rzeczypospolitej Polskiej, co prawda nie wymaga noszenia przy sobie dokumentów tożsamości, jednak funkcjonariusze służb ustawowo upoważnionych do legitymowania mają prawo w uzasadnionym przypadku doprowadzić osobę do najbliższej jednostki organizacyjnej w celu ustalenia jej tożsamości.

Mając na względzie powyższe informacje, podczas planowania podróży po krajach UE i strefy Schengen, należy w pierwszej kolejności postarać się o uzyskanie ważnych dokumentów tożsamości pozwalających na potwierdzenie nie tylko Państwa danych personalnych, ale również posiadania obywatelstwa Unii Europejskiej. W świetle polskich regulacji do przekraczania granic z państwami Unii Europejskiej i Schengen obywatela polskiego uprawnia dowód osobisty lub paszport.

Uwaga! Prawo jazdy, legitymacja, zaświadczenie o złożeniu wniosku o wydanie paszportu lub dowodu osobistego, świadectwo urodzenia nie są dokumentami uprawniającymi obywateli polskich do przekraczania granicy!.

Co ważne, dokument taki powinny posiadać również osoby niepełnoletnie. Nawet niemowlę może uzyskać nie tylko paszport, ale również dowód osobisty. Należy o tym pamiętać, udając się w podróż poza granice Rzeczypospolitej Polskiej.

Z regulacji prawa wspólnotowego wynika, że obywatele Unii co do zasady posiadają prawo pobytu na terytorium innego Państwa Członkowskiego bez wypełniania jakichkolwiek warunków i formalności innych niż wymóg posiadania ważnego dokumentu stwierdzającego tożsamość i obywatelstwo, ale jedynie przez okres nie przekraczający trzech miesięcy, licząc od daty wjazdu. By pozostać na terytorium innego państwa przez dłuższy okres, należy spełnić dodatkowe warunki określone w prawie wewnętrznym tego państwa, może to być związane z koniecznością rejestracji zameldowania się, ubezpieczenia się, posiadania stosownych środków finansowych – konieczne informacje w tym zakresie każdorazowo trzeba uzyskać w urzędach lub placówkach dyplomatycznych państw, w których planują Państwo dłuższy pobyt.

Dokumenty uprawniające do przekraczania granic UE

Obywatele Rzeczypospolitej Polskiej, zarówno dorośli, jak i nieletni, mogą przekraczać granicę państw UE, EOG i Szwajcarii nie tylko na podstawie paszportu, ale również na podstawie dowodu osobistego. Nieletni mogą przekraczać granice państw Unii Europejskiej, EOG i Szwajcarii na podstawie własnego paszportu lub własnego dowodu osobistego. Ponadto przypominamy, że przekraczanie granic do krajów Unii Europejskiej przez obywateli państw trzecich zamieszkałych na stałe w Polsce w dalszym ciągu odbywa się na podstawie ważnego paszportu i wizy, jeżeli jest wymagana. Od 1 stycznia 2008 r. polskie dowody osobiste starego wzoru nie uprawniają ich posiadaczy do przekraczania granicy państwowej. Więcej informacji na stronie www.msz.gov.pl.

By podróżować do tzw. państw trzecich, należy posiadać ważny paszport, niezależnie od innych wymaganych dokumentów (wiz, voucherów, ubezpieczeń, szczepień itp.).

Inne szczegółowe informacje można także znaleźć na stronie www.strazgraniczna.pl oraz www.polakzagranica.msz.gov.pl.

[Poradnik - Dziecko w podróży](#)